

Koji je cilj političke represije u Hrvatskoj?

rs.politsturm.com

Koji je cilj političke represije u Hrvatskoj?

2026-06-01

3 мин. читања

Posljednjih dana je u tijeku promidžbena kampanja EU kao o bastionu slobode govora, nezavisnih medija i demokracije pod nazivom [“Zaštitimo ono što je važno”](#), što je samo po sebi dovoljno ironično, uzimajući primjere konstantnog suzbijanja upravo tih istih stvari. Osim zatezanja lanaca na toj najvišoj institucionalnoj razini, ono se događa u jednakoj mjeri i u njenim zemljama članicama. Tako je u Hrvatskoj na djelu politička represija koja se ovog puta manifestira kao suzbijanje klica alternative truleži kapitalističkog sistema.

Detalji. Već dugi niz godina možemo pratiti postupno jačanje treniranja strogoće od strane državnog aparata. Najočitiiji pomaci ostvareni su za vrijeme vladavine aktualnog premijera Andreja Plenkovića. Pa smo tako imali primjere kaznenih [prijava za uzvikivanje “HDZ lopovi! Lopine!”](#) prilikom posjete premijera gradu Poreču ili upućenje [prijava za komentar na društvenim mrežama](#) koji spominje potencijalni “doček premijera trulim jajima” pa sve do [sudske parnice](#) između premijera i tokarskog radnika radi upućenih “prijetećih” poruka premijerovoj službenoj FB stranici. U svim navedenim slučajevima policija je ekspresno reagirala (npr. u ovom slučaju u Poreču su policajci u roku od svega 15 minuta identificirali i prijavili mladića koji je u prolazu dobacivao premijeru) kako bi privela počinitelje “pravdi”.

Sva navedena i mnoga druga djela, koja radi njihovog obima nismo u mogućnosti navesti, bila su uvertira za ono na čijem smo početku, a to je val antikomunizma.

Prvi val antikomunizma u Hrvatskoj slijedio je odmah raspadom SFR Jugoslavije, kada je [porušeno preko 3000 partizanskih](#) spomenika u svojevrsnoj kulturnoj kontrarevoluciji. Taj val antikomunizma obračunavao se s jugoslavenskim nasljedom koje je u tom valu i dobro nastradalo. Jugoslavija je izbrisana potpuno iz javnog prostora, do te mjere da je u hrvatskom medijskom prostoru samo njeno ime postalo taboo. Danas, kada se u Hrvatskoj govori o “bivšoj državi” ili o “prošlom sistemu” znajte da je riječ o Jugoslaviji.

No, u ovom trenutačnom valu Jugoslavija i njene tekovine, odnosno ono što je od njih ostalo nisu glavna meta već su kolateralna žrtva. Tako imamo primjere prijave radi [isticanja zastave](#) SR Hrvatske, prijave radi partizanske zastave na [antifašističkom skupu](#), pa sve do najnovije prijave radi nošenja kape JNA prilikom [polaganja vijenca u Puli](#) uoči dana oslobođenja grada od fašizma.

Treba da znate. Iako bi se dalo zaključiti da je meta simbolika vezana za Jugoslaviju, ona je kao što smo rekli, samo kolateralna žrtva i da budemo potpuno jasni, ne treba imati nikakve iluzije o njoj kao zemlji u kojoj je tobože bio uspostavljen socijalizam, makar se ona stoput nazivala socijalističkom No, kad se odmaknemo od Jugoslavije te d promatramo i ostale stvari koje se istovremeno događaju dobiti ćemo širu sliku. Počnimo ponovno od tog samoprozvanog “bastiona slobode”, Europske unije.

Njena rezolucija o jednakoj osudi “svih totalitarnih režima” iz 2019. godine, dala je vjetar u leđa jačanju europskog antikomunističkog pokreta. Upravo će se na tu EU rezoluciju autoritetno pozivati svi [nacionalistički “suverenisti”](#) kojima su inače puna usta euroskepticizma. Nakon posljednjih parlamentarnih izbora antikomunizam u Hrvatskoj je ubacio u višu brzinu. Tako imamo na dnevnom redu planove o otvaranju [muzeja “žrtava komunizma”](#), vapaje opozicijskih zastupnika da se zabrani komunistička partija (nije jasno koja?) i da se općenito [zabrani komunizam](#) (što god to trebalo značiti).

Osim toga, imamo svakodnevna iskapanja novih "žrtava" partizana, koja su nekom logikom pod pokroviteljstvom ministarstva branitelja, čija je primarna djelatnost skrb o ratnim veteranima. Dok s druge strane imamo pokapanja ustaških vojnika uz najveće državne počasti i crkvene blagoslove.

Ovakvim svakodnevnom antikomunističkim bombardiranjem pokušava se odvratiti misli svakome tko počinje osvještivati lance kapitalizma i miris njegove truleži. Upravo takve je potrebno odvratiti od bilo kakve pomisli da postoji adekvatna alternativa ovom sistemu. Cilj je u najbolju ruku skeptike pretvoriti u cinike koji će odmahivajući rukom ustvrditi kako "kapitalizam je loš, ali bolji sistem nemamo". S druge, strane državna represija prema reakcionarnim grupacijama, iako često izostala i blaga, djeluje samo kao legitimizator za daljnje jače suzbijanje klica komunističkog pokreta.

Zaključak. Zaoštavanjem proturječnosti kapitalizma, vladajuća klasa sve jače koristi državni aparat kao sredstvo za održavanje trenutačnog poretka i ubijanje nada u moguću alternativu. Uzimajući europski i globalni kontekst u obzir, primijetit ćemo da je takav način ophođenja samo dio slagalice, dio ponavljajućeg uzorka. Naoružavanje kapitalističkih zemalja, militarizacija društva i antikomunizam idu zajedno ruku pod ruku. Zato je veoma bitno da ne gledamo stvari u uskom kontekstu Hrvatske i donesemo krivi zaključak kako je to recimo rezultat vladavine jedne od kapitalističkih stranaka, već da gledamo u kontekstu kao dio sve jačeg zaoštavanja na svjetskoj razini s lokalnim specifičnostima.

Оригинални чланак